

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **SHERWIN RESORT a. s.**, se sídlem Záběhlická 3275/80, Praha 10 – Záběhlice, zastoupeného JUDr. Tomášem Těmínem, PhD., advokátem se sídlem Karlovo nám. 28, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2012, č. j. S-MHMP 1186439/2011/OST/Fr, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2012, č. j. 3 A 60/2012 - 36,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností žalobce jako stěžovatel napadá shora uvedené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě, jíž se domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Úřadu městské části Praha 4 ze dne 22. 9. 2011, č. j. P4/096788/11/OST/CEKO. Tímto usnesením bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení platnosti územního rozhodnutí o umístění stavby. Městský soud řízení zastavil podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), protože žalobce ani přes výzvu neuhradil soudní poplatek.

Proti tomu stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že usnesení městského soudu ze dne 25. 6. 2012, č. j. 3 A 60/2012 – 21, kterým městský soud vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku, neobdržel. Zásilka, která mu byla doručena 18. 6. 2012 (poznámka NSS: zřejmě má být

28. 6.), a která měla obsahovat výzvu k zaplacení poplatku, obsahovala pouze výzvu soudu ze dne 25. 6. 2012, č. j. 3 A 60/2012 – 23, již je stěžovatel vyzýván, aby označil osoby zúčastněné na řízení, pokud mu jsou známy. Výzva k zaplacení poplatku, podle stěžovatele zřejmě nedopatřením, součástí zásilky nebyla. Stěžovatel z toho důvodu požaduje, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu projednání.

Stěžovatel tak v kasační stížnosti směřující proti usnesení městského soudu uplatňuje důvody obsažené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., namítá tedy nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, soudní poplatek byl zaplacen, stěžovatel je zastoupen advokátem a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že není důvodná.

V dané věci byl stěžovatel účastníkem řízení, ve kterém se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného správního orgánu. Žalobu k městskému soudu podal dne 4. 6. 2012 prostřednictvím svého zástupce. Podáním žaloby vznikla stěžovateli poplatková povinnost a poplatek se stal splatným podle § 4 odst. 1 písm. a) ve spojení § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Městský soud, poté co zjistil, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek, ho k tomu vyzval podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích usnesením ze dne 25. 6. 2012, č. j. 3 A 60/2012 – 21; k tomuto usnesení byla přiložena i výzva č. j. 3 A 60/2012 – 23 k označení osob zúčastněných na řízení, jsou-li mu známy. Usnesení, kromě výše poplatku a lhůty k jeho zaplacení, obsahovalo i poučení o tom, že v případě nezaplacení soudního poplatku bude řízení zastaveno. Vše bylo odesláno právnímu zástupci stěžovatele poštou a doručeno bylo 28. 6. 2012.

Stěžovatel, resp. jeho zástupce, tvrdí, že zásilka obsahovala pouze přípis na listě č. 23, nikoli usnesení vyzývající k zaplacení soudního poplatku. Podle doručky vrácené městskému soudu poštou, zásilka doručená zástupci stěžovatele dne 28. 6. 2012 obsahovala usnesení „3A 60/2012-21-22, přípis č.l. 23, vz. 072“.

Podle § 50g odst. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád („o. s. ř.“), ve spojení s § 64 s. ř. s., patří mezi údaje uváděné na doručence také označení doručované písemnosti. Ustanovení § 50f odst. 3 o. s. ř., stanoví vyvratitelnou domněnku, že není-li prokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé. Bylo tak na stěžovateli, aby prokázal, že zmíněné usnesení v zásilce neobdržel. Stěžovatel však ke svému tvrzení, že výzvu k zaplacení soudního poplatku neobdržel, neuvedl žádné bližší vysvětlení a nenavrl ani žádný důkaz.

I kdyby bylo tvrzení stěžovatele pravdivé, neospravedlňuje to jeho další postup, resp. nečinnost. Pokud by obálka po otevření skutečně obsahovala jen některou z listin vyznačených jako obsah zásilky na obálce, bylo na místě kontaktovat soud. Zástupce stěžovatele si musel být vědom skutečnosti, že s podáním žaloby neuhradil soudní poplatek, logicky musel očekávat výzvu soudu k jeho zaplacení. Poté, kdy zjistil, že potvrdil příjem usnesení, které neobdržel a jehož obsah nezná, profesní zkušenost a zájem na řádné ochraně klientových práv plynoucí z § 16 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, pro něho musely být dostatečným podnětem k tomu, aby usnesení získal. Ostatně postupem městského soudu k tomu byl vytvořen dostatečný časový prostor.

Zabránit zastavení řízení pak bylo možno i po doručení usnesení o zastavení řízení. To bylo doručeno, podle záznamu z datové schránky, dne 29. 8. 2012 v 11:57 hod.

pokračování

Ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, umožňuje i ve správním soudnictví zaplatit soudní poplatek po vydání usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, pokud toto usnesení ještě nenabylo právní moci. Je-li poplatek takto zaplacen, zruší usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku soud, který je vydal.

Jak podrobně argumentoval zdejší soud v rozhodnutí ze dne 17. 4. 2008, sp. zn. 5 Afs 1/2008 (publ. pod č. 2328/2011Sb. NSS, dostupné z: www.nssoud.cz), „poslední den pro zaplacení poplatku je den, kdy bylo usnesení o zastavení řízení doručeno. Účinky usnesení může tedy účastník zvrátit tím, že by kdykoli během téhož dne soudní poplatek zaplatil. Posledním okamžikem tohoto dne usnesení o zastavení řízení nabývá právní moci, stane se tedy závazným a nezměnitelným, resp. nezvratitelným a poplatková povinnost zanikne. Takový výklad také bezesrbytku splňuje hypotézu § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, neboť poplatek, je-li zaplacen do konce dne, v němž bylo usnesení doručeno, je zaplacen dříve, než nabylo právní moci.“

Pokud tedy stěžovatel tvrdil, že mu nebyla doručena výzva k zaplacení soudního poplatku, měl možnost zaplatit poplatek ještě v den, kdy se dozvěděl o zastavení řízení.

Stěžovatel, resp. jeho právní zástupce, však nevyužil žádnou z možností, aby zabránil pro něj negativnímu výsledku řízení před městským soudem.

Městský soud naopak postupoval přesně v mezích zákona, když podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzval poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určil; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastavil.

Z výše uvedených důvodů tedy dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že napadené usnesení Městského soudu v Praze netrpí namítanou nezákonností, a proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.) a žalovanému žádné náklady spojené s tímto kasačním řízením nevznikly. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. března 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu